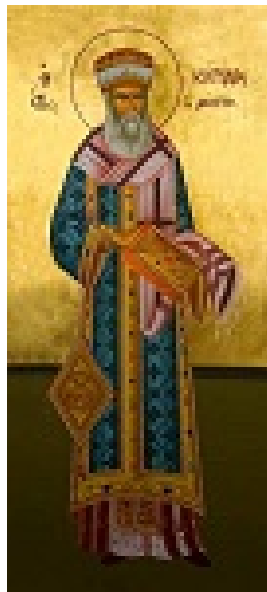

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Άγιος Κύριλλος Λούκαρις Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/4188/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 18/3/2012 3:12:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 05/02/2025 08:08:00

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 27 Ιουνίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 18/3/2012 3:12:00 μμ

Βιογραφία

Θῦμα ὁ θύτης τῷ Κυρίῳ προσήχθης
Τῶν ἐκ τῆς ᾿Αγαρ στραγγαλισθεὶς μανία.
Εἰκάδι ἑβδομάτη Κύριλλος πρὸς πόλον ἀθληδρομεῖ.

Ο πολύτλας Ιερομάρτυς Κύριλλος ο Λούκαρις γεννήθηκε στον Χάνδακα της Κρήτης στις 13 Νοεμβρίου 1572 μ.Χ. «ἐκ γονέων περιφανῶν ἐλευθέρων, ἔν τε τῇ Πολιτεία καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ περιβλέπτων» και κατά το ἅγιο Βάπτισμα πήρε το ὄνομα Κωνσταντῖνος. Ο πατέρας του Στέφανος ἦταν Ιερέας και διδάσκαλός του υπήρξε ο Ιερομόναχος Μελέτιος ο Βλαστός.

Μετά την εγκύκλια εκπαίδευση ο Κύριλλος μετέβη στη Βενετία (1584 μ.Χ.) για ευρύτερη μόρφωση. Εκεί συνάντησε τον Επίσκοπο Κυθήρων Μάξιμο τον Μαργούνιο, ο οποίος τον ανέλαβε κάτω από την προστασία του και χρημάτισε καθηγητής του. Το 1588 μ.Χ. αναγκάστηκε να επιστρέψει στην Κρήτη, λόγω οικονομικῶν προβλημάτων της οικογενείας του, αλλά μετά από ένα χρόνο επέστρεψε στην Ιταλία και γράφτηκε στο περίφημο Παταβινό Πανεπιστήμιο, όπου διδάχθηκε Φιλοσοφία και Θεολογία.

Τελειώνοντας τις σπουδές στην Εσπερία επέστρεψε στην Κρήτη (1592 μ.Χ.) και εκάρη Μοναχός στη Μονή της Αγκαράθου. Στη μετάνοιά του παρέμεινε ελάχιστο χρονικό διάστημα, γιατί το επόμενο ἔτος τον κάλεσε στην Αίγυπτο ο συγγενής του Ἅγιος Μελέτιος ο Πηγάς (βλέπε 13 Σεπτεμβρίου), Πατριάρχης Αλεξανδρείας, ο οποίος τον χειροτόνησε Διάκονο και Πρεσβύτερο και τον ονόμασε Πρωτοσύγκελλό του.

Το ἔτος 1593 μ.Χ. εστάλη από τον Ἅγιο Μελέτιο στην Πολωνία για να στηρίξει το από τις επιθέσεις της Ουνίας χειμαζόμενο Ορθόδοξο ποιμνιο, όπου εργάστηκε με ζήλο για τρία χρόνια και κινδύνευσε να συλληφθῆ και να θανατωθῆ κατά τον διωγμό που εξαπέλυσε ο βασιλιάς Σιγισμούνδος εναντίον των Ορθοδόξων. Το 1559 μ.Χ. ως «Μέγας Ἀρχιμανδρίτης καὶ Ἐξαρχος» απεστάλη και πάλι από τον Μελέτιο Πηγά, τότε Επιτηρητή του Οικουμενικού Θρόνου, στην Πολωνία για εκκλησιαστική υπηρεσία. Παράλληλα είχε την εντολή να περάσει από την Κρήτη και τη Χίο για να αντιμετωπίσει την προπαγάνδα των Ιησουϊτών. Από την Πολωνία μετέβη στις Παραδουνάβιες χώρες (1601 μ.Χ.) για να στηρίξει και εκεί την Ορθοδοξία. Ενώ βρισκόταν στο Ιάσιο ἔλαβε επιστολή του Μελετίου, που τον καλούσε να επανέλθει στην Αλεξάνδρεια για να του αφήσει τις τελευταίες υποθήκες και να του παραδώσει τον Θρόνο.

Μετά την κοίμηση του Αγίου Μελετίου (13-9-1601 μ.Χ.) ο Κύριλλος εξελέγη Πατριάρχης Αλεξανδρείας σε ηλικία 29 ετών. Αμέσως συγκάλεσε τοπική Σύνοδο στο Κάιρο και καταδίκασε τους Λατίνους, οι οποίοι είχαν προσεταιριστῆ τους Κόπτες με σκοπό να καταστρέψουν το Ορθόδοξο Πατριαρχείο. Στις αρχές του 1605 μ.Χ. ἔφτασε στην Κύπρο, ὕστερα από πρόσκληση των Χριστιανῶν, για να βοηθήσει την τοπική Εκκλησία που σπαρασσόταν από εσωτερικές ἐριδες και μάχες και κατόρθωσε να ειρηνεύσει τα πράγματα. Το 1608 μ.Χ. μετέβη στα Ιεροσόλυμα, για τη χειροτονία του Ιεροσολύμων Θεοφάνους, και από 'κει στη Δαμασκό. Επανήλθε στην Αλεξάνδρεια και επιδόθηκε με ζήλο στο κήρυγμα του θείου λόγου. Προχώρησε στη συντήρηση των Πατριαρχικῶν κτηρίων και Ναῶν και οικοδόμησε νέους, ενώ παράλληλα φρόντισε να απαλλάξει το Πατριαρχείο από τα χρέη του.

Το Φεβρουάριο του 1612 μ.Χ., ενώ βρισκόταν στην Κωνσταντινούπολη, εξελέγη «Επιτηρητής» του Οικουμενικού Θρόνου, αλλά παραιτήθηκε, επειδή κάποιοι Αρχιερείς φατρίασαν εναντίον του προκαλώντας μεγάλη σύγχυση στην Εκκλησία. Αναχώρησε για το Άγιο Όρος και από εκεί για τη Βλαχία, όπου παρέμεινε τέσσερα χρόνια διδάσκοντας τον λαό και αγωνιζόμενος κατά της Ουνίας. Πριν την αναχώρησή του από τη Βλαχία εξέδωσε εγκύκλιο (Τόμο) προς τους Ορθοδόξους, με την οποία καταδικάζει τη διδασκαλία των Λατίνων, ελέγχει τους λατινόφρονες Έλληνες τροφίμους της Σχολής του Αγίου Αθανασίου της Ρώμης και συνιστά την απαρασάλευτη εμμονή στην Ορθόδοξη πίστη ως τον μοναδικό τρόπο άμυνας κατά των εχθρών της ευσεβείας.

Για να διαφωτίσει το Ορθόδοξο πλήρωμα συνέγραψε σε απλή γλώσσα δύο πραγματείες, μία κατά της Αρχής, δηλαδή κατά του πρωτείου του Πάπα Ρώμης, και μία άλλη σε μορφή διαλόγου μεταξύ Φιλαλήθους και Ζηλωτού, με την οποία εξέθεσε τις σατανικές μεθόδους που χρησιμοποιούσαν οι Ιησουΐτες για να προσηλυτίσουν τους Ορθοδόξους.

Φεύγοντας από τη Βλαχία επισκέφτηκε πάλι το Άγιο Όρος, και τον Οκτώβριο του 1615 μ.Χ. επέστρεψε στην Αίγυπτο, όπου παρέμεινε, μέχρι την εκλογή του στον Οικουμενικό Θρόνο, ασχολούμενος με το κήρυγμα και την κατήχηση του λαού, αφού στο μεταξύ, χάρη στις άοκνες προσπάθειές του, είχαν εκλείψει τα μεγάλα προβλήματα που ταλαιπωρούσαν τον Αλεξανδρινό Θρόνο.

Μετά τον θάνατο του Πατριάρχου Τιμοθέου του Β' η Σύνοδος του Πατριαρχείου της Κωνσταντινοπόλεως τον εξέλεξε Οικουμενικό Πατριάρχη (4-11-1620 μ.Χ.), αλλά μετά από δύομισή χρόνια απομακρύνθηκε από τον Θρόνο (Απρίλιος 1623 μ.Χ.), κατηγορούμενος ότι προετοίμαζε επανάσταση των ελληνικών νησιών, και σιδηροδέσμιος εξορίστηκε στη Ρόδο. Ο νέος Πατριάρχης Άνθιμος έστειλε εκεί Αρχιερείς με σκοπό να τον πείσουν να υποβάλει κανονική παραίτηση. Εκείνος όμως απέρριψε την πρόταση και, με διαταγή του Μεγάλου Βεζύρη, επέστρεψε στη Βασιλεύουσα (Σεπτέμβριος 1623 μ.Χ.), όπου έγινε θριαμβευτικά δεκτός από τους Χριστιανούς. Πολλοί κατέφθαναν στον Γαλατά, όπου διέμενε, για να πάρουν την ευλογία του, ενώ οι Αρχιερείς, οι πρόκριτοι και ο λαός ζητούσαν επίμονα την επάνοδό του στον Θρόνο. Ο Πατριάρχης Άνθιμος αναγκάστηκε να παραιτηθεί και στον Θρόνο επανήλθε ο Κύριλλος (2-10-1623 μ.Χ.). Η αποκατάστασή του έγινε αφορμή γενικής χαράς των Ορθοδόξων, οι οποίοι στο πρόσωπό του έβλεπαν τον γνήσιο και αληθινό ποιμένα και Πατριάρχη τους.

Οι πολέμιοι του Πατριάρχου βρήκαν πειθήνιο όργανό τους τον Βεροίας Κύριλλο Κονταρή, ο οποίος εγκαταστάθηκε στην Πόλη (1632 μ.Χ.) και άρχισε να συκοφαντεί τον Πατριάρχη, διαδίδοντας στους κυβερνητικούς κύκλους ότι βρισκόταν σε μυστική επικοινωνία με τους εχθρούς της Υψηλής Πύλης και ότι συνωμοτούσε εναντίον της. Οι συκοφαντίες έγιναν αποδεκτές, ο Πατριάρχης απομακρύνθηκε αλλά, λόγω της γενικής αγανακτήσεως, μετά από επτά ημέρες επανήλθε στον Θρόνο. Παρά ταύτα οι πολέμιοί του δεν έπαυσαν ούτε στιγμή να εργάζονται για την απομάκρυνσή του. Καταβάλλοντας μεγάλα χρηματικά ποσά στους τούρκους κατόρθωσαν να τον εξορίσουν στην Τένεδο (7-5-1634 μ.Χ.) και να ανεβάσουν στον Θρόνο τον Θεσσαλονίκης Αθανάσιο Πατελλάρο. Η παρανομία όμως δεν είχε μεγάλη διάρκεια γιατί μετά ένα μήνα απομακρύνθηκε ο Αθανάσιος και ο Κύριλλος επανήλθε θριαμβευτικά στον Θρόνο.

Οι συνεχείς αποτυχίες να απομακρυνθεί ο Πατριάρχης Κύριλλος και να εγκατασταθεί άλλος της αρεσκείας τους δεν απογοήτευσαν τους εχθρούς του, αντίθετα τους έκαναν σκληρότερους στην πολεμική τους και εφευρετικότερους στις μεθοδεύσεις τους. Πάλι, (Μάρτιος 1635 μ.Χ.), οι Ιησουΐτες κινήθηκαν εναντίον του και δίνοντας άφθονα χρήματα κατόρθωσαν να επιτύχουν την απομάκρυνσή του και την άνοδο στο Θρόνο του Κονταρή, ο οποίος συνέλαβε και περιόρισε τον γέροντα πλέον Πατριάρχη.

Σύμφωνα με έγγραφο του Αυστριακού Πρεσβευτή Schmidt ο Κονταρή και η συμμορία του σκεφτόταν να τυφλώσουν ή να δηλητηριάσουν τον Κύριλλο. Ο Schmidt σκέφτηκε να τον κρατήσει φυλακισμένο στην αυστριακή πρεσβεία αλλά φοβήθηκε μήπως οι φωνές του τραβήξουν την προσοχή των Ελλήνων γειτόνων. Με πρόταση του πρεσβευτή αποφασίστηκε να ακολουθήσουν τις αποφάσεις του Συμβουλίου της ρωμαϊκής Προπαγάνδας για τον Πατριάρχη και να ναυλωθεί πλοίο με έμπιστο πλήρωμα στο οποίο θα επιβιβαζόταν για να μεταφερθεί δήθεν εξόριστος στη Ρόδο. Ο πλοίαρχος είχε εντολή να προσεγγίσει το πρώτο πειρατικό πλοίο που θα συναντούσε, και επί τη βάσει εγγράφων της αυστριακής πρεσβείας θα παρέδιδε τον Κύριλλο για να μεταφερθεί στη Μάλτα. Στην Κωνσταντινούπολη θα κυκλοφορούσε η φήμη ότι Μελιταίοι αιχμαλώτισαν το πλοίο, στο οποίο επέβαινε ο Πατριάρχης, και ότι τον μετέφεραν στο νησί τους.

Ύστερα από πολλές διαπραγματεύσεις και αναβολές βρέθηκε το πλοίο και το πλήρωμα και δόθηκαν τα έγγραφα της αυστριακής Πρεσβείας στον Μητροπολίτη, ο οποίος θα συνόδευε τον αιχμάλωτο Πατριάρχη, αλλά η ολλανδική Πρεσβεία κατόρθωσε με κατάσκοπο να μάθει τα τεκταινόμενα. Το πλήρωμα εξαγοράστηκε και οδήγησε το πλοίο στη Χίο, όπου βρισκόταν ο διοικητής της Ρόδου Μπεκήρ Πασάς, φίλος του Πατριάρχου, ο οποίος τον πήρε υπό την προστασία του στη Ρόδο, όπου και παρέμεινε μέχρι τα μέσα του 1636 μ.Χ., οπότε και επέστρεψε στην Κωνσταντινούπολη. Επανήλθε στον Θρόνο τον Μάρτιο του 1637 μ.Χ. Βρισκόταν ήδη σε προχωρημένη ηλικία και μπορούσαν οι πολέμιοί του να περιμένουν τον φυσικό θάνατό του για να εφαρμόσουν τα σχέδιά τους. Επειδή όμως αυτός εξακολουθούσε να αγωνίζεται υπέρ της Ορθοδοξίας, οι Ιησουΐτες πείστηκαν ότι ήταν ακατάβλητος «ο μέγας γέρων» και γι' αυτό αποφασίστηκε να επιδιωχθεί με κάθε μέσο ο θάνατός του.

Νέες ενέργειες των εχθρών του απέδωσαν το αποτέλεσμα που προσδοκούσαν. Τον Ιούνιο του 1638 μ.Χ. ο Schmidt που βρισκόταν σε διαρκή συνεννόηση με την Προπαγάνδα κατόρθωσε να απομακρύνει τον Κύριλλο από τον Θρόνο προβάλλοντας την κατηγορία στις τουρκικές αρχές ότι προετοιμάζει επίθεση των Ρώσων κατά της Κωνσταντινούπολης και επανάσταση των Ελλήνων. Ο Σουλτάνος Μουράτ που βρισκόταν στην εκστρατεία κατά της Βαγδάτης αποδέχθηκε τις κατηγορίες και με την εισήγηση του Μεγάλου Βεζύρη Μπαϊράμ πασά διέταξε να τον θανατώσουν.

Ο Κύριλλος συνελήφθη από απόσπασμα τσαούσηδων (χωροφυλάκων) στις 22 Ιουνίου και φυλακίστηκε στο φρούριο Ρούμελη Χισσάρ, όπου στις 27 Ιουνίου 1638 μ.Χ. έφτασαν 15 Γενίτσαροι και άλλοι ανώτεροι κρατικοί υπάλληλοι. Τον παρέλαβαν και, επιβιβάζοντάς τον σε ένα πλοίαριο, τον μετέφεραν στην παραλία του Αγίου Στεφάνου, όπου τον θανάτωσαν με στραγγαλισμό. Ο λαός πληροφορήθηκε την επομένη ημέρα τον θάνατό του και εξεγέρθηκε εναντίον του Κονταρή, ο οποίος όμως προσποιήθηκε ότι δεν είχε γνώση των πραγμάτων. Το σώμα του τάφηκε πρόχειρα στην άμμο του αιγιαλού αλλά μετά τρεις μέρες άνθρωποι του Κονταρή το ξέθαψαν και το πέταξαν στη θάλασσα για να μη βρεθεί από τους Χριστιανούς. Βρέθηκε όμως από κάποιους αλιείς, η σύμφωνα με άλλους, από Χριστιανούς που το αναζήτησαν, μεταφέρθηκε κρυφά και ενταφιάστηκε στη Μονή του Αγίου Ανδρέα, στην ομώνυμη νησίδα του κόλπου της Νικομήδειας.

Μετά από τρία χρόνια, το 1641 μ.Χ., ο Οικουμενικός Πατριάρχης Παρθένιος ο Α΄ ο Γέρων (1639 - 1644 μ.Χ.) μερίμνησε για την ανακομιδή και μεταφορά των λειψάνων του στο Πατριαρχείο και, αφού «ἔψαλλεν αὐτά», ἔδωσε εντολή να μεταφερθούν στη Μονή Καμαριωτίσσης της Χάλκης και να τοποθετηθούν στο ιερό Βήμα του Καθολικού της Μονής, κάτω από την αγία Τράπεζα. Από εκεί μετακομίστηκαν στο Πατριαρχικό Σκευοφυλάκιο και το 1975 μ.Χ. αποδόθηκαν στην Ιερά Μονή Αγκαράθου, όπου φυλάσσονται σήμερα.

Ο Ιερομάρτυς Πατριάρχης Κύριλλος αμέσως μετά τον μαρτυρικό θάνατό του τιμήθηκε ως Άγιος και Μάρτυς, ο δε Όσιος Ευγένιος ο Αιτωλός (βλέπε 5 Αυγούστου) συνέταξε και Ακολουθία για να εορτάζεται η Μνήμη του. Η επίσημη Αγιοκατάταξή του έγινε από την Ιερά Σύνοδο του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας την 6η Οκτωβρίου 2009 μ.Χ.

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

ᾠχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν φωστῆρα τῆς Κρήτης, Ἀγκαράθου τὸν ὄρηκα, τῆς Ἀλεξανδρείας ποιμένα, Βυζαντίου τὸν πρόεδρον, τὸν θεῖον δεῦτε Κύριλλον πιστοί, ὡς πρόμαχον τῆς πίστεως στερρόν, καὶ Μαρτύρων θεοδόξαστον κοινωνόν, τιμῆσωμεν ἐκβοῶντες· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐν ὑψίστοις εὐκλεῶς, δοξάσαντί σε Ἅγιε.

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον

ᾠχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖον βλάστημα, τῆς Κρητονήσου, ἄνθος εὖοσμον, τῆς Ἀγκαράθου, ἀνεδείχθης Μονῆς Πάτερ Κύριλλε· Ἀλεξανδρείας ποιμὴν φιλοπρόβατος, καὶ Βυζαντίου θεόκριτος πρόεδρος. Ὅθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πανεύφημε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον

ᾠχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ἐν Πατριάρχαις ἀθλητῆς ἀκαταγώνιστος, θανατωθεὶς Ἀγαρηνῶν χερσὶ φονόεσσαις, ἀναδέδειξαι, ὦ Κύριλλε, θεηγόρε. Ὅθεν στέφος ἀφθαρσίας κομισάμενος, ἰκεσίαις σου μὴ παύση προϊστάμενος, τῶν βοώντων σοι· Χαίροις, Πάτερ πολὺαθλε.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις Κρητονήσου ἄνθος τερπνόν, καὶ Ἀλεξανδρείας, Ποιμενάρχης περικλεῆς· Χαίροις Πατριάρχης, σοφὸς τῆς Κωνσταντίνου, καὶ Ἐκκλησίας στῦλος, ἔνδοξε Κύριλλε.

Ὁ Οἶκος

Ἄνωθεν τῶν Ἀγγέλων, αἱ δυνάμεις κροτοῦσιν, ἐπάξιόν σοι Πάτερ τὸν ὕμνον· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ γῆς οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ τὴν μνήμην σου ἄγοντες, τοῖς ἄσμασί σε στέφομεν, Κύριλλε, καὶ πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, ὁ ὄσιος Ποιμενάρχης·

χαῖρε, ὁ ἔνδοξος Πατριάρχης.

Χαῖρε, τὸ τῆς Κρήτης οὐράνιον βλάστημα·

χαῖρε, Ἀγκαράθου Μονῆς τὸ ἀπάνθισμα.

Χαῖρε, Μάρκου ὁ διάδοχος, τῆς Αἰγύπτου ὁ πυρσός·

χαῖρε, Βυζαντίου πρόεδρος, Ἐκκλησίας ὀφθαλμός.

Χαῖρε, ὅτι καθεῖλες πολεμίων τὸ θράσος·

χαῖρε ὅτι ὑπῆλθες μαρτυρίου τὸν δρόμον.

Χαῖρε, Ἁγίων πάντων συμμετόχος·

χαῖρε, Μαρτύρων θεῖος ἐφάμιλλος.

Χαῖρε, σεπτῶν δωρεῶν οἰκονόμος·

χαῖρε, ζωῆς ἀληθοῦς κληρονόμος.

Χαίροις, Πάτερ πολὺαθλε.

Κάθισμα

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ ἠκολούθησας, δι' ἀρετῆς ἐκ παιδός, καὶ τούτου ἐποίμανας, τὴν ἐκλογάδα καλῶς, μακάριε Κύριλλε· ἤσχυνας ἀσεβείας, τοὺς κομπσοὺς τοῖς σοῖς λόγοις· ἔθραυσας μαρτυρίῳ, τῶν τυράννων τὸ θράσος· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους διπλοῦς, θεόθεν ἀπέλαβες.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Άγιος Κύριλλος Λούκαρις

Άγιος Κύριλλος Λούκαρις

Άγιος Κύριλλος Λούκαρις

Άγιος Κύριλλος Λούκαρις

Πατριαρχικό και συνοδικό σιγίλλιο του Κυρίλλου Α' Λουκάρεως (Στο κάτω μέρος, με γαλάζια μήρινθο απαιωρείται μολύβδινη σφραγίδα του πατριάρχη Κυρίλλου Λουκάρεως)- Δεκέμβριος 1633 μ.Χ. - Μονή Ιβήρων, Άγιον Όρος

Σχετικά κείμενα

---

1. [Αγιοκατάταξις του Αγίου Κυρίλλου του Λουκάρεως](#)
2. [Προεόρτιος Ακολουθία Αγίου Κυρίλλου του Λουκάρεως](#)
3. [Ακολουθία Αγίου Κυρίλλου του Λουκάρεως](#)
4. [Μεθεόρτιος Ακολουθία Αγίου Κυρίλλου του Λουκάρεως](#)
5. [Κανών Παρακλητικός εις τον Άγιον Νέον Ιερομάρτυρα Κύριλλον τον Λούκαριν](#)
6. [Χαιρετισμοί εις τον Άγιον Νέον Ιερομάρτυρα Κύριλλον τον Λούκαριν](#)
7. [Εγκώμια εις τον Άγιον Νέον Ιερομάρτυρα Κύριλλον τον Λούκαριν](#)
8. [Εκλογή εις τον Άγιον Νέον Ιερομάρτυρα Κύριλλον τον Λούκαριν](#)
9. [Βίος Αγίου Κυρίλλου του Λουκάρεως](#)

Σχετικές συνδέσεις

---

1. [Άγιος Μελέτιος Πηγάς](#)
2. [Όσιος Ευγένιος ο Αιτωλός](#)
3. [Σύναξις των εν Δωδεκανήσω Αγίων](#)
4. [Σύναξη της Παναγίας της Ορφανής της Ιεράς Μονής Αγκαράθου](#)
5. [Σύναξη πάντων των εν Αγίοις Πατέρων ημών Αρχιεπισκόπων και Πατριαρχών Κωνσταντινουπόλεως](#)
6. [Σύναξη πάντων των εν Ρόδω Αγίων](#)

Παραπομπές

---

1. [Ιερά Μητρόπολις Ρόδου](#)
2. [Οικουμενικόν Πατριαρχείον](#)